

بشارت‌های قرآنی درباره آخرالزمان

ایمان به ظهور حضرت مهدی(عج) و جهانگیر شدن دین اسلام به آیات متعددی از قرآن مجید و متواترترین روایات استناد دارد که هر مسلمان معتقد به قرآن و رسالت پیغمبر اسلام(ص) باید به این ظهور، ایمان راسخ و ثابت داشته باشد.

ایمان به ظهور حضرت مهدی(عج) و جهانگیر شدن دین اسلام به آیات متعددی از قرآن مجید و متواترترین روایات استناد دارد که هر مسلمان معتقد به قرآن و رسالت پیغمبر اسلام(ص) باید به این ظهور، ایمان راسخ و ثابت داشته باشد.

به گزارش خبرنگار آیین و اندیشه خبرگزاری فارس، ادیان آسمانی شرط قبول اعمال صالح را ایمان به غیب می‌دانند و تعدیل اخلاق و تکمیل و تکامل فضایل انسانی را وابسته به آن می‌شمارند و اصولاً دعوت پیغمبران و رهبران آسمانی در نفوسی تأثیر شایسته دارد که احتمال وجود عالم غیب و امور ماوراء این عالم محسوس را بدهند، ایمان به ظهور مهدی و مصلح آخرالزمان نیز از جمله مطالب غیبی است که پیامبر اعظم اسلام از آن خبر داده و تصدیق او واجب است، روزی خواهد آمد که این حوادث و انقلابات عجیبی که پیغمبر(ص) و قرآن از آن خبر داده‌اند واقع می‌شود و روزی هم چنانچه قرآن خبر داده و پیامبر و اوصیای آن حضرت در ضمن صدها روایات مؤده داده‌اند، مصلح آخرالزمان ظهور می‌کند و اسلام جهانگیر خواهد شد. آیت‌الله لطف‌الله صافی گلپایگانی در کتاب «نوید امن و امان؛ پیرامون غیبت و ظهور حضرت صاحب الزمان(عج)» درباره بشارت‌های قرآن در خصوص آخرالزمان این چنین می‌نویسند:

یکی از مسائل و اموری که فرق اسلام بر آن، اجتماع و اتفاق کرده‌اند، ظهور مهدی اهل بیت حضرت قائم آل محمد(عج) در آخرالزمان است که همه متفق‌الکلمه انتظار یک قیام روحانی جهانی و ظهور مصلحی را می‌کشند که عدالت اجتماعی و نظام جهان را بر اساس ایمان به خدا و احکام دین اسلام برقرار سازد و دنیا را از چنگال ستمکاران و جباران نجات بخشد و پرچم عزیز اسلام را در تمام نقاط به اهتزاز درآورد.

همه چشم به‌راهند و انتظار دارند که شایسته‌ترین فرزندان پیغمبر قیام کرده، آیین توحید و رسم برادری و مساوات اسلامی را زنده کرده بشر را از نعمت آسایش بهره‌مند سازد و موجبات تفرقه و محرومیت و ناکامی را از میان بردارد، این وعده الهی است و تخلف‌پذیر نیست. دنیا به طرف آن عصر درخشان در حرکت است، سیر زمان، گردش دوران هر دم بشر را به چنین روزگاری نزدیک‌تر می‌سازد.

ایمان به ظهور حضرت مهدی(عج) و جهانگیر شدن دین اسلام به آیات متعددی از قرآن مجید و متواترترین روایات و قوی‌ترین اجامعات اتکاء و استناد دارد که هر مسلمان معتقد به قرآن و رسالت پیغمبر اسلام(ص) باید به این ظهور، ایمان راسخ و ثابت داشته باشد، خداوند در قرآن مجید در آیات کریمه متعددی تشکیل یک حکومت جهانی اسلامی، بسط دین اسلام، غلبه آن بر کلیه ادیان، زمامداری صلحاء و ارباب لیاقت را وعده فرموده است که از آن جمله این آیات است:

«وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِئْتَةٌ وَ يَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ»؛ با کافران جهاد کنید تا در زمین فتنه و فسادى نماند و آیین همه دین خدا شود.

«هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ دِينَ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ»؛ او است خدایی که رسول خود را با دین حق به هدایت خلق فرستاد تا بر همه ادیان عالم او را تسلط و برتری دهد.

«يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَقْوَاهِهِمْ وَ يَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَنْ يَتِمَّ ثَوْرَةٌ»؛ کافران می‌خواهند که نور خدا را با نفس تیره و گفتار جاهلانه خود خاموش کنند، ولی خدا نمی‌گذارد، تا آنکه نور خود را به منتهای ظهور و حد اعلای کمال برساند.

«يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَقْوَاهِهِمْ وَ اللَّهُ مُتِمُّ ثَوْرَةٍ»؛ کافران می‌خواهند تا نور خدا را با گفتار باطل و طعن مسخره خاموش کنند، البته خدا نور خود را تمام و کامل می‌کند.

«وَ يَرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَ يَقَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ»؛ و خدا می‌خواست که صدق سخنان حق را ثابت گردانده و ریشه کافران را از بیخ و بن برکند.

«وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا»؛ بگو که حق آمد و باطل را نابود ساخت که باطل خود لایق محو و نابودی است.

«وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ»؛ ما بعد از تورات در زبور نوشتیم که البته بندگان نیکوکار من ملک زمین را وارث و متصرف خواهند شد.

«وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ»؛ خداوند وعده فرموده، به کسانی از شما که نیکوکار شود، در زمین خلافت دهد.

«وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنصُورُونَ وَإِن جُنَدُنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ»؛ همانا عهد ما درباره بندگان که به رسالت فرستادیم سبقت

رفته است که البته آنها بر کافران فتح و پیروزی یابند و سپاهیان ما غالبند.

«إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَ الَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا»؛ ما البته رسولان خود و کسانی که ایمان آورند در حیات دنیا نصرت و ظفر می‌دهیم.

«كَتَبَ اللَّهُ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ»؛ خدا حتم گردانیده که البته من و رسولانم غالب می‌شویم که خداوند قوی و مقتدر است.

و آیات دیگری که تأویل آنها هنگام ظهور حضرت ولی عصر(عج) آشکار شود، دلالت دارند بر غلبه اسلام بر سایر ادیان و غلبه اهل حق بر اهل باطل و حتمی بودن غلبه انبیاء و اتمام نور خدا که این معانی به طور مطلق تا حال ظاهر نشده و این آیات تحقق آن را در آخر الزمان بشارت می‌دهد، خداوند وعده داده که البته پیغمبران را غالب سازد و یاری کند و معلوم است که این نصرت و غلبه فقط نصرت و غلبه در آخرت نیست، برای اینکه می‌فرماید: «فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا» و نصرت و غلبه انبیا بر قوم خودشان و پیشرفت کار آنها در عصر خودشان هم نیست، زیرا دعوت بسیاری از پیغمبران در قومشان اثر نبخشید بلکه بعضی از آنها کشته شدند.

این نصرت و غلبه، نصرت و غلبه مقصد و هدف و دعوت آنها است که بر طبق ظاهر آیات مقید به مرتبه‌ای نیست بلکه نصرت و غلبه مطلق است، همچنین است اتمام نور که معنی اینکه خدا نور خود را در مقابل آنها می‌خواهد نور او را خاموش کنند و مانع از پیشرفت اسلام شوند تمام می‌گرداند این است که دین را جلو می‌برد و بر قلمرو اسلام می‌افزاید و اتمام آن وقتی است که اسلام تمام جهان را بگیرد.

چنانکه معنی استخلاف و جانشینی مؤمنین در زمین و وارث شدن آنها زمین را نیز استخلاف در تمام زمین و واث شدن کره ارض است که برای امام زمان(عج) و یاران و اصحاب آن حضرت حاصل می‌شود، معنای غلبه حق بر باطل بطور اطلاق هم غیر از این نیست که به تمام معنی حق بر باطل پیروز شود و اگر از جهت حجت و برهان غالب باشد (با اینکه به این معنی همیشه غالب است) ولی در ظاهر غالب نباشد غلبه مطلق نیست و ظاهر این آیات غلبه مطلق است.

و اما آیه «لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ» که دلالتش بر غلبه اسلام واضح است و مؤید مستفاد از این آیات است روایاتی که در این خصوص از حضرت رسول(ص) منقول است، مثل «لِيَدْخُلَنَّ هَذَا الدِّينَ عَلَيَّ مَا دَخَلَ عَلَيَّ اللَّيْلُ»؛ البته این دین در هر کجا که شب داخل شده باشد داخل می‌شود و شاید نکته اینکه فرمود: «عَلَيَّ مَا دَخَلَ عَلَيَّ اللَّيْلُ» و فرمود: «عَلَيَّ مَا دَخَلَ عَلَيَّ الْيَوْمَ أَوْ الشَّمْسُ» تشبیه دین به آفتاب باشد که همان طور که روز آفتاب در هر کجا که شب رفته باشد وارد می‌شود، خورشید عالمتاب اسلام نیز به تمام اماکن پرتو افکن خواهد شد و تاریکی کفر و شرک و ضلالت را نابود خواهد ساخت، همان طور که آفتاب، تاریکی شب را از میان می‌برد.